

# РЕШЕНИЕ

№ 1804

гр. София, 12.03.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова**

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова**

**Георги Терзиев**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13853** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 246703 от 17.10.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав по н а х дело № 7213/ 2019 г. е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-003833/ 11.03.2019 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция” при СДВР, в частта, с която на Г. Б. Д. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 119, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 103 ЗДвП и е отменено в частта, с която на основание чл. 185 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 186, ал. 7 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Г. Б. Д. в частта, с която НП е потвърдено. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени

решението на СРС в оспорената част и да отмени НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът поддържа жалбата на сочените в нея основания.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 07.02.2019 г. около 08:20 часа в [населено място] Б. Д. управлявала лек автомобил „Шкода Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] по бул. „княз А. Д.“ с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица], при наличие на пешеходна пътека, обозначена с маркировка М-8.1 и пътен знак Д-17, Д. не пропуснала стъпилия на пътеката пешеходец. Поведението ѝ било забелязано от Й. И. и И. В. - младши автоконтрольори в ОПП-СДВР, които изпълнявали служебните си задължения и следели за спазване ЗДвП в района. Д. била спряна за проверка, при която било установено, че има невръчени фишове и неплатено задължение по електронен фиш. Тогава ѝ обяснили, че трябва да изчака в автомобила си края на проверката. Обяснили и също, че не може да шофира до заплащане на наложената ѝ с електронния фиш глоба. Жалбоподателката им казала, че баща ѝ, който се намирал в автомобила, не е добре и бърза, за да го закара в болница. Св. В. я попитал дали иска да бъде извикана Бърза помощ, но тя отказала. Тогава св. В. ѝ казал, че може да спре такси, с което баща ѝ да отиде до болницата. В. спрял такси, в което, освен баща ѝ се качила и Д., въпреки, че преди това ѝ било указано от полицейските служители, че трябва да изчака края на проверката в колата си. На Г. Б. Д. бил съставен АУАН за нарушения на чл.119, ал.1 от ЗДвП, чл.186, ал.7 от ЗДвП и чл.103 от ЗДвП и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е ,че с действията си Г. Б. Д. е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл. 119, ал. 1 ЗДвП и чл. 103 ЗДвП. Вмененото на Д. нарушение на чл.186, ал.7 от ЗДвП СРС е счел за несъставомерно, тъй като разпоредбата не съдържа конкретно правило за поведение, което да е насочено към водачите на МПС, а единствено урежда възможността за принудително събиране на наложените с електронен фиш глоби, когато същите не са били заплатени в посочения в закона срок.

Решението е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното

решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С т.1 от НП на Г. Б. Д. е вменено нарушение на чл.119, ал.1 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.119, ал.1 ЗДвП установява за водача на нерелсово пътно превозно средство задължението при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре, а неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.2 ЗДвП. Нормата на чл.119, ал.1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение на водача на пътно превозно средство. Съвкупният анализ на установените във въззивното производство факти обуславя извод, че Г. Д. се е отклонила от цитираното правило за поведение, като при приближаване към пешеходна пътека не пропуснала стъпилия на нея пешеходец, не е намалила скоростта, нито е спряла.

С т.3 от НП на Д. е вменено нарушение на чл.103 от ЗДвП, съгласно който при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В случая не е изпълнено второто предписание – Д. не е изпълнила указанията на контролните органи да изчака приключването на проверката на място и връчването на електронните фишове, като си е тръгнала, качвайки се в таксито заедно с баща си. Законосъобразно за така извършеното нарушение отговорността на Д. е ангажирана на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП с налагане на глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Изложените от Г. Д. възражения са подробно обсъдени от СРС, който е изложил изчерпателни мотиви по тях, които се споделят от настоящия състав и не следва да се преповтарят.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, ал.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 246703 от 17.10.2019 г., постановено по н. а. х. дело № 7213/ 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: